

ÜÇÜNCÜ BASKI

kırıklar EL KİTABI

John A. Elstrom
Walter W. Virkus
Arsen M. Pankovich

Çeviri Editörü:
Eyüp S. Karakaş
Çeviri Editör Yardımcısı:
Fırat Yağmurlu

Hayat Tıp Kitapçılık

Bu bölüm distal radius kırıkları ve distal radioulnar eklem (DRUE) çıkıkları-
rını içermektedir.

FONKSİYONEL ANATOMİ

Distal radiusun kemikler, bağlar ve diğer yumuşak dokular göz önünde bulun-
durularak anatomik yönden değerlendirilmesi, travmanın mekanizmasını, tanıyı,
biyomekaniği, yaralanmanın sınıflamasını ve tedavi seçeneklerini anlamada
önem taşımaktadır.

Distal radius el bileği eklemine vazgeçilmez bir komponentidir. Bu ekle-
min varlığı el bileğinin hareketliliğinden ve aksiyel bir yüklenmeyi taşıyabil-
me kapasitesinden sorumlu olan bağların ve kemiksel yapıların bütünlüğüne
bağlıdır.

Anatomik olarak radiusun korteks kalınlığı metafizer bölgede azalırken
kansellöz kemik miktarında artış görülür. Kemikteki bu yapısal geçiş bölgesi
zayıf bir alan oluşturarak özellikle osteoporotik hastalarda kırığa eğilimli bir
bölümün oluşmasına neden olur.

Distal radiusun dorsal yüzeyi ince ve konveks olup ekstensör tendonlar
için bir dayanak noktası görevi görür. Lister tüberkülü ise ilave bir çıkıntı olu-
şturarak ekstensör pollicis longus tendonu için kaldıraç kolu vazifesi görür. Dor-
sal radiokarpal bağlar radiusun dorsal kıvrımından köken alıp; ulnar tarafta
oblik yönde seyrederek skafoid ve triquetrum kemiklerinin distal kısımlarının
dorsal yüzeylerine tutunur. Ayrıca belirgin bir dorsal interkarpal bağ mevcuttur
(Şekil 12-1).

Radiusun palmar yüzü düz olup volare doğru hafif bir kıvrım yaparak
genişler. Pronator kuadratus adalesi distal metafizer bölgenin hemen hemen
tamamını örtüp, ulna distalinin volar yüzüne yapışmak üzere ilerler. Intrakap-
süler radiokarpal bağın üç bölümü vardır; radiopalmar yüzeyin ortasındaki bir
çıkıntıdan başlayan radioskafolunat bağ (skafoidin rotasyonunu kontrol eden
Testut bağı), volar radial stiloidden köken alan radiotriquetral ve radioskaf-
kapitat bağlar. Radial kollateral bağ ise stiloidin volar katlantısından köken
almaktadır (Şekil 12-2).

Radiusun eklem yüzeyi ulnopalmar yönde bir eğim gösterir ki bu da prok-
simal karpal sıra kemiklerinin ulnar yönde kayması için bir eğilim oluşturur.
Distal radial eklem yüzeyinin hyalin kırık ile kaplı olan üç artiküler faseti
vardır; skafoid oluk, lunat oluk ve sigmoid çentik. Skafoid ve lunat fasetler dor-
sal yüzden palmar yüze doğru uzanan bir merkezi katlantı ile birbirlerinden
ayrılırlar. Her faset hem anteroposterior hem de radioulnar planlarda konkav
özellikle sahiptir (Şekil 12-3). Distal radiusun diğer bir eklem yüzeyi de sigmo-